

ชื่อวิจัย : การพัฒนารูปแบบการส่งเสริมความรู้ด้านอนามัยสิ่งแวดล้อมในการจัดการฟาร์มหมู
ตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุขด้วยการมีส่วนร่วมของชุมชน

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาสถานการณ์ความรู้ด้านอนามัยสิ่งแวดล้อมในการจัดการฟาร์มหมูตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุขของผู้ประกอบกิจการฟาร์มหมูและประชาชนที่อาศัยอยู่ในชุมชนที่พักรอบสถานประกอบการฟาร์มหมู ในประเทศไทย
2. เพื่อจัดทำข้อเสนอแนวทางการส่งเสริมความรู้ด้านอนามัยสิ่งแวดล้อมในการจัดการฟาร์มหมูตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุขด้วยการมีส่วนร่วมของชุมชน

กลุ่มตัวอย่าง สุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นภูมิ ให้กระจายตามขนาดของฟาร์มขนาดเล็ก กลาง และใหญ่ จาก 4 ภาคผู้ประกอบกิจการฟาร์มหมู จำนวน 802 คน ประชาชนที่อาศัยอยู่ในชุมชนที่พักรอบสถานประกอบการฟาร์มหมูในรัศมีไม่เกิน 1 กิโลเมตร จำนวน 518 คน

ระยะเวลาที่ดำเนินการ 1 ตุลาคม 2564 – 31 ธันวาคม 2565

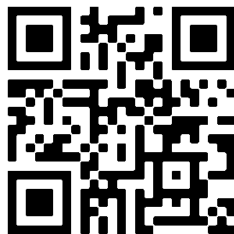
ผลการวิจัย สถานการณ์ความรู้ด้านอนามัยสิ่งแวดล้อมในการจัดการฟาร์มหมูตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุขของผู้ประกอบกิจการฟาร์มหมู พบว่า ๑) ข้อมูลทั่วไปของผู้ประกอบกิจการฟาร์มหมู ส่วนใหญ่มีฟาร์มหมูตั้งอยู่ใน อบต. (ร้อยละ ๕๕.๕) ผู้ประกอบกิจการส่วนใหญ่เป็นเพศชาย (ร้อยละ ๕๕.๑) มีระดับการศึกษาสูงสุดเป็นระดับปริญญาตรีขึ้นไป (ร้อยละ ๔๘.๙) มีประสบการณ์การเป็นผู้ประกอบกิจการฟาร์มหมู ๑๑-๒๐ ปี (ร้อยละ ๓๑.๓) และส่วนใหญ่ไม่มีประสบการณ์การถูกร้องเรียน (ร้อยละ ๗๕.๙) รองลงมาคือ มีประสบการณ์การถูกร้องเรียน และส่วนใหญ่ดูแลฟาร์มขนาดเล็ก (หรือมี ๕๐-๕๐๐ ตัว) (ร้อยละ ๕๒.๕) ๒) ระดับความรู้ด้านอนามัยสิ่งแวดล้อมของผู้ประกอบกิจการฟาร์มหมู อยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย = ๓.๘๖, SD = ๐.๗๐) และพฤติกรรมการจัดการฟาร์มหมูภายใต้กรอบกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = ๔.๓๕, SD = ๐.๖๑) และ ๓) ผลการวิเคราะห์การถดถอยพบว่า ความรู้ด้านอนามัยสิ่งแวดล้อม มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการจัดการฟาร์มหมูภายใต้กรอบกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข (ค่าอิทธิพล Beta = .๕๔๒) โดยตัวแปรความรู้ด้านอนามัยสิ่งแวดล้อม สามารถทำนายพฤติกรรมการจัดการฟาร์มหมูภายใต้กรอบกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุขได้ร้อยละ ๒๙.๓ และ ๔) ผลการเปรียบเทียบตัวแปรความรู้ด้านอนามัยสิ่งแวดล้อมและพฤติกรรมการจัดการฟาร์มหมูภายใต้กรอบกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข พบว่ามีความแตกต่างกันในกลุ่มผู้ประกอบกิจการฟาร์มหมูที่มีที่ตั้งฟาร์มจากภูมิภาคต่างกัน มีเพศ มีระดับการศึกษา มีประสบการณ์การเป็นผู้ประกอบกิจการฟาร์มหมู มีอายุ มีระยะเวลาของสถานประกอบการฟาร์มหมูที่ตั้งอยู่ในชุมชนมีประสบการณ์การถูกร้องเรียนเกี่ยวกับการจัดการฟาร์มหมู และมีขนาดของฟาร์มหมูต่างกัน ผลการวิจัย สถานการณ์ความรู้ด้านอนามัยสิ่งแวดล้อมในการจัดการฟาร์มหมูตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุขของประชาชนที่อาศัยอยู่ในชุมชนที่พักรอบสถานประกอบการฟาร์มหมู พบว่า ประชาชนที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง (ร้อยละ ๕๗.๕) ส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาสูงสุดเป็นระดับปริญญาตรีขึ้นไป (ร้อยละ ๔๒.๕) ส่วนใหญ่มีระยะเวลาที่พักอาศัยในชุมชนนี้มากกว่า ๓๐ ปี (ร้อยละ ๓๖.๑) ส่วนใหญ่มีอายุ ๔๑-๕๐ ปี (ร้อยละ ๓๐.๑) ส่วนใหญ่ไม่มีบทบาทในชุมชน (ร้อยละ ๖๑.๘) ส่วนใหญ่ไม่มีโรคประจำตัว (ร้อยละ ๘๙.๐) ส่วนใหญ่ไม่เคยมีประสบการณ์ที่ตนหรือคนในครอบครัวได้รับผลกระทบหรือเคยได้รับความเดือดร้อนจากฟาร์มหมู (ร้อยละ ๗๐.๕) ส่วนใหญ่ไม่มีประสบการณ์ที่ได้รับผลกระทบแล้วได้ร้องเรียนไปยังหน่วยงานใดๆ (ร้อยละ ๘๙.๐) และส่วนใหญ่ประสบการณ์ที่ตนเคยเห็นหรือรับรู้ว่าคนในชุมชนได้รับผลกระทบในเรื่องนี้ (ร้อยละ ๕๖.๙) ผลการวิเคราะห์ด้านความรู้ด้านอนามัยสิ่งแวดล้อม พบว่า โดยภาพรวม

ประชาชนที่อาศัยอยู่ในชุมชนที่พักรอสถานประกอบการฟาร์มหมู มีความรอบรู้ด้านอนามัยสิ่งแวดล้อมอยู่ในระดับปานกลาง (Mean = ๓.๒๑, S.D. = ๐.๗๑) และพฤติกรรมการจัดการฟาร์มหมูภายใต้กรอบกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข พบว่า โดยภาพรวม ประชาชนที่อาศัยอยู่ในชุมชนที่พักรอสถานประกอบการฟาร์มหมู อยู่ในระดับการปฏิบัติบ้างบางครั้งหรือระดับปานกลาง (Mean = ๓.๐๕, S.D. = ๐.๘๑) ผลการวิเคราะห์การถดถอยพบว่า ความรอบรู้ด้านอนามัยสิ่งแวดล้อม มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการจัดการฟาร์มหมูภายใต้กรอบกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข (ค่าอิทธิพล Beta = .๘๓๙) โดยตัวแปรความรู้ด้านอนามัยสิ่งแวดล้อมสามารถทำนายพฤติกรรมการจัดการฟาร์มหมูภายใต้กรอบกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุขได้ร้อยละ ๖๐.๒ และผลการเปรียบเทียบตัวแปรความรู้ด้านอนามัยสิ่งแวดล้อมและพฤติกรรมการจัดการฟาร์มหมูภายใต้กรอบกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข พบว่ามีความแตกต่างกันในกลุ่มประชาชนที่อาศัยอยู่ในชุมชนที่พักรอสถานประกอบการฟาร์มหมู มีเพศ มีระดับการศึกษา ระยะเวลาที่พักอาศัยในชุมชน บทบาทในชุมชน ประสบการณ์ที่ตนหรือคนในครอบครัวได้รับผลกระทบหรือเคยได้รับความเดือดร้อนจากฟาร์มหมู ประสบการณ์ได้รับผลกระทบ ได้ร้องเรียนไปยังหน่วยงานใดๆ ของประชาชนที่อาศัยอยู่ในชุมชนที่พักรอสถานประกอบการฟาร์มหมูมีความแตกต่างกัน และพบว่าการมีโรคประจำตัวและประสบการณ์ที่ตนเคยเห็นหรือรับรู้ ว่าคนในชุมชนได้รับผลกระทบในเรื่องนี้ ไม่แตกต่างกัน

ข้อค้นพบจากการวิจัยนี้ คือ ข้อเสนอแนะทางการส่งเสริมความรู้ด้านอนามัยสิ่งแวดล้อมในการจัดการฟาร์มหมูตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุขด้วยการมีส่วนร่วมของชุมชน โดยนำผลวิจัยไปใช้ประโยชน์ในการจัดทำแนวทางปฏิบัติสำหรับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อใช้ในการส่งเสริมความรู้ด้านอนามัยสิ่งแวดล้อมในการจัดการฟาร์มหมูตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุขด้วยการมีส่วนร่วมของชุมชน ประกอบด้วย

1. แบบสำรวจสถานการณ์ความรู้ด้านอนามัยสิ่งแวดล้อมในการจัดการฟาร์มหมูตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข กลุ่มผู้ประกอบการฟาร์มหมู
2. แบบสำรวจสถานการณ์ความรู้ด้านอนามัยสิ่งแวดล้อมในการจัดการฟาร์มหมูตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข กลุ่มประชาชน
3. (ร่าง) รูปแบบการส่งเสริมความรู้ของผู้ประกอบการฟาร์มหมูและประชาชนด้านอนามัยสิ่งแวดล้อมในการจัดการฟาร์มหมูตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข

รายละเอียดดัง QR CODE นี้

กลุ่มส่งเสริมและบังคับใช้กฎหมาย กองกฎหมาย กรมอนามัย